

Truus en Wim van den Goor bezochten Pater André en het hoofdproject Re-integratie en Rehabilitatie, in het voorjaar van 2010. Van hen de volgende verslagen:

Als ik er een maandje na ons bezoek aan Mocambique en na onze dag met André nog eens over nadenk, dan blijft mij vooral bij dat wij niet zozeer de "pastor André" of de "Sacramentijn André" bezig hebben gezien, maar vooral de "MENS André, die met niet aflatende inzet hulp biedt aan de grootste verschoptelingen in zijn omgeving: de verstotenen, ernstig zieken en zwaar gehandicapten". De man, die er geen vrede mee heeft dat medemensen worden afgeserveerd door alles en iedereen uit de eigen omgeving.

Zijn drive om de groep gehandicapten in Bobole te stimuleren om in hun eigen levensonderhoud en dat van medegehandicapten te voorzien en op die manier de regie over het eigen leven weer in handen te nemen, kan ik alleen maar grotelijks waarderen. Dat dit project een lange adem nodig heeft, staat buiten kijf.

Erg blij was ik in dat opzicht te merken dat André deskundige hulp heeft ingeschakeld: mensen die niet alleen aan de praktische, landbouwkundige aspecten aandacht besteden, maar vooral aan aspecten als individuele en groepsbenadering; en dat niet in een sessie, maar in een aantal meerdaagse cursussen. Mits goed georganiseerd en met deskundige begeleiding zie ik (ook vanuit mijn vroegere community-development ervaring) goede mogelijkheden, maar verwacht geen grootse resultaten op de erg korte termijn. Anderzijds, bij een positief resultaat zou van zo'n project een erg stimulerende werking kunnen uitgaan.

Gemeenschapsontwikkeling staat immers in Mocambique nog in de kinderschoenen, terwijl naar mijn mening de culturele potentie daartoe in grote mate aanwezig is.

Ook om die reden zou een zorgvuldig uitwerken en volgen van dit project naar mijn mening alle steun verdienen.

Wim van den Goor.

Aan: Pater André van Zon

Terwijl het bij jullie herfst aan het worden is zwoegen wij onder een tropische hitte, we moeten zorgen dat onze tuin en wijzelf niet verdrogen, aan allebei werken we.

Hoe is het bij jullie in Santa Ana en op jullie machamba in Bobole? Het is echt vruchtbare grond, we hopen dan ook voor de vrouwen met een beperking dat het wat op gaat brengen. Je hebt een groep hutten laten bouwen waar jonge vrouwen met ernstige beperkingen en trauma's hun eigen plek hebben, een dak boven hun hoofd, een mooi erf en een machamba erachter waar ze groente kunnen verbouwen voor eigen gebruik. Jij bent de padre familias die dit gerealiseerd hebt en tracht hen te leren om in hun eigen levensonderhoud te voorzien. We hebben ook aangegeven dat je door middel van een cursus de vrouwen wilt leren zelfstandig en als groep te laten functioneren. Ook hoe ze in de praktijk hun velden moeten bewerken, speciaal op het nieuwe aangekochte stuk grond in Bobole. Dat het jouw opzet is om hun te helpen leren wat gezamenlijk inhoudt, dat er uit deze groep gehandicapte vrouwen onder begeleiding een saamhorigheid gaat ontstaan, waar zij aan moeten werken, wat uiteindelijk resulteert in het zelfstandig wonen, werken en de kost verdienen met producten van hun gezamenlijke machamba. De producten moeten dan op de lokale markt verkocht worden, wat tot de mogelijkheden behoort. Alleen, heb je hier echt deskundige begeleiding bij nodig, het is niet zomaar een groep vrouwen, de meesten hebben lichamelijk een zware handicap, door de oorlog, hun jeugd of als paria hebben de meesten een trauma opgelopen waardoor het voor hen moeilijker is om gewoon te functioneren; ze hebben zo de handen vol aan hun eigen bestaan, dat ze nog niet zo ver zijn om gezamenlijke zaken te behartigen. Maar dat valt te leren ze zijn nog jong, met veel geduld en goede begeleiding moet dit mogelijk zijn. André, met jouw hulp, inzet, alsook van deskundigen, samen met de vrouwen zelf er de schouders onder zetten, wordt het een moeilijk maar mooi project.

De huisvesting is er al, de grond is aangekocht, mogelijk moet er nog wat grond bij, dan hebben de vrouwen een eigen bestaansmogelijkheid. Jouw Stichting zal daarvoor achter je moeten blijven staan om dit alles te realiseren, zij weten dat ook en doen hun best. Ze zijn blij met de concrete informatie hoe alles er bij staat, en zijn geïnformeerd over de laatste stand van zaken. Je broer heeft onze foto's overgenomen, die kan hij laten zien aan de andere bestuursleden. We hopen dat we daarmee een positieve bijdrage kunnen leveren aan jouw missie. "Wat je aan de minste der mijnen gedaan hebt, hebt gij aan mij gedaan", zo is het maar net. Intussen de hartelijke groeten ook van Wim, veel gezondheid en tot spreek of ziens, Truus van den Goor.

